

her til tredje Behandling, men han har samtidig dermed foreslaaet en Nedsættelse paa 2,000 Kr., saaledes at denne Nedsættelse fuldt ud dækker de ny Bevillinger, som forlanges, og som jo for øvrigt for det meste kun ere Smaaabeløb, som drejer sig om Understøttelser. Dernæst have vi en anden behagelig Følelse, naar vi behandle Marineminiesteriets Budget, det er den, at vi vide, at naar vi nu vedtage dette Budget, bliver det lagt i Hænderne paa en Mand, som respekterer det, som er vedtaget. Naar man gennemser Statsregnskaberne, vil man Aar efter Aar finde, at de Overskridelser, der ere paa Regnskabet i Forhold til Budgettet, ere meget smaa, ja, der er endogsaa Aar, hvor Marineminiesteriet ikke har forbrugt de Beløb, som ere bevilgede det. Men gaa vi derimod over til Krigsministeriet, saa er det jo helt anderledes. Naar nu for nylig Krigsministeriets Budget er blevet vedtaget og er blevet vedtaget saa rigeligt og rundeligt, langt ud over Landets finansielle Evne, saa kunne vi være lige saa sikre, som vi staa her, paa, at Krigsministeren skal være Mand for at overskride Budgettet, thi det har han nemlig altid været Mand for før. Han har sidste Aar overskredet den Finanslov, som blev given ham, med ikke mindre end 553,000 Kr. — det er ikke Smaaabeløb, det drejer sig om —, og det samme antager jeg ogsaa, vi kunne gaa ud fra vil ske med det Budget, vi nu have vedtaget: at det vil blive meget betydelig overskredet. Skulde det ikke ske, vilde det være noget nyt, noget uhørt fra Krigsministerens Side. Derfor er det jo selvfølgelig langt behageligere at forhandle med en Minister, som stiller sig saaledes over for Lovgivningsmagten, som Tilfældet er med den højtærede Marineminister.

Der er fra Mindretallets Side stillet et Ændringsforslag, som drejer sig om 5,000 Kr. Det hører ikke med ind under de militære Bevillinger, idet det findes paa Afsnit II. paa Marineminiesteriets Budget, nemlig det Afsnit, som hedder: „Andre under Marineminiesteriet henlagte Institutioner“. Det drejer sig om at forhøje et Beløb, der gives som Understøttelser til de unge Mennesker, som forberede sig til Maskinisteksamen, og jeg kan her udtale, at denne Sag var til Forhandling ved Fi-

nanslovens anden Behandling, og da udtalte den højtærede Marineminister sig meget velvillig over for Sagen. Vi havde da fra Socialdemokratiets Side foreslaaet en Forhøjelse af 10,000 Kr. Dette vilde Flertallet ikke gaa med til, men den højtærede Minister udtalte sig velvilligt, og vi haabede da, at det muligvis kunde lade sig gennemføre ved tredje Behandling at faa denne Bevilling til Maskinisterne forhøjet noget. Og den højtærede Marineminister var ogsaa i Finansudvalget villig til at tiltræde Bevillingen med Halvdelen af det, som vi havde foreslaaet til anden Behandling, saaledes at der blev en Forhøjelse af 5,000 Kr. Jeg takker den højtærede Marineminister, fordi han er gaaet med hertil, men maa naturligvis meget beklage, at det høje Flertal ikke har set sig i Stand til at gaa med til en Bevilling, som drejer sig om at forbedre de Understøttelser, der gives til uformuende Maskinister. At de virkelig ere trængende dertil, synes at fremgaa af de Oplysninger, der findes i Anmærkningerne til Finansloven. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at der Tillæg A. Sp. 1481—82 findes optrykt en lille Tabel, hvoraf man ser det Antal Maskinister, som søge Understøttelse, og hvoraf man tillige ser de Beløb, de kunne modtage i Understøttelse. Det viser sig der, at f. Eks. i Aaret 1894—95 var der i alt 68 Maskinister, som søgte Understøttelse, og deraf fik de 67 bevilget Understøttelse, og den Understøttelse, som blev dem given, udgjorde 98 Kr. 50 Ø. til hver. Men i Aaret 1903—04 var Ansøgenes Tal steget fra 68 til 493, medens derimod de Understøttelser, som kunne uddeles til dem, ere faldne fra 98 Kr. 50 Ø. til 63 Kr. 82 Ø. Vi lære af denne Statistik, at Ansøgenes Antal er meget stærkt stigende, medens Understøttelsernes Beløb er stærkt faldende. Det forekommer mig derfor, at da det her drejer sig om uformuende Mennesker, i de fleste Tilfælde om Arbejdere, der selv skulle fortjene de Penge, som de skulle bruge, medens de læse til Eksamen, vilde der være god Grund til at række dem en hjælpende Haand. Jeg takker, som sagt, den højtærede Minister for, at han er villig til at tage mod dette Forslag, men maa meget beklage, at Flertallet ikke har kunnet gaa med dertil, og her er det